

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13069-11-10 מדינת ישראל נ' מנסן

בפני שופט בכיר דניאל בארי

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד גלית אפרתי

נגד

הנאשמת

גרטי מנסן
ע"י עו"ד קבלר

הכרעת דין

לאחר שבחנתי את הראיות החלטתי לזכות את הנאשמת.

כללי:

1. הנאשמת הינה אזרחית גאגה המדברת את השפה האקאית, שפת אחד השבטים באותה מדינה.
2. הנאשמת מואשמת בגרימת מותו ברשלנות של התינוק ב.פ.ג יליד 9/11/08 (להלן: "המנוח").
3. התביעה טוענת כי הנאשמת עבדה כמטפלת בגן ילדים ברחוב לבנדה 30 בת"א. היא הייתה אחראית על תינוקות וביניהם המנוח.
4. ביום 27/5/10 בשעה 10:00 לערך הובא המנוח ע"י אימו, כאשר על צווארו תלוי שרוך אליו קשור מוצץ. האם השכיבה את התינוק באחד הלולים בחדר עליו הייתה הנאשמת אחראית, כאשר השרוך על צווארו והמוצץ בפיו וזאת בנוכחות ובידיעת הנאשמת.
5. בשעה 11:00 לערך ניגשה הנאשמת לתינוק כדי להאכיל אותו ומצאה אותו ללא הכרה וכשאינו נושם. למקום הוזעק סיוע רפואי, התינוק פונה לבית חולים דנה, אושפז ביחידה לטיפול נמרץ ילדים עד שנפטר ביום 1/6/10.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13069-11-10 מדינת ישראל נ' מנסן

6. התביעה מייחסת לנאשמת את ראשי הרשלנות המפורטים להלן:
- א. הנאשמת איפשרה לאימו של המנוח להשכיבו בלול כאשר שרוך תלוי סביב צווארו. לא נקטה צעדים המאפשרים תנאי בטיחות לתינוק ולא מנעה אפשרות לסכנת חנק כתוצאה מהשרוך.
- ב. הנאשמת השאירה את המנוח ללא השגחה צמודה במצב המתואר לעיל.
- ג. הנאשמת טיפלה במנוח באופן רשלני ולא נתנה דעתה לסיכונים לחיי המנוח.
7. תיק זה מעלה במלוא חריפותה את המצב העגום שבו פועלים גנים לא מפקחים ולא מוכרים, המטפלים בילדי פליטים ומהגרי עבודה.
8. חלק מן העובדות אינן שנויות במחלוקת. הצדדים מסכימים כי התינוק נפטר כתוצאה מהשרוך שנכרך סביב צווארו. מוסכם כי הוא בלול בחדר בהשגחת הנאשמת. מוסכם גם כי החדר שבדרך כלל שהה המנוח אינו החדר שבהשגחת הנאשמת. מוסכם גם כי הילד חוסן עובר להגעתו לגן ביום בו נפגע.
9. יש מחלוקות לגבי שעת הגעת המנוח לגן והדברים שנאמרו ע"י האם לנאשמת.
10. בתיק זה לא היה קל להתחיל את הדיון נוכח הקושי לאתר מתורגמן דיבר השפה האקאית. לבסוף נמצא אדם עובד שגרירות גאנה שתרגם את הדברים לאקאית ואנגלית ומתורגמן נוסף תרגם את העדויות לעברית. הנאשמת לא התייצבה למספר דיונים עקב מצב רפואי מורכב וגם זה גרם להתמשכות ההליך. שמיעת הראיות החלה ביום 15/7/12.

מהלך הדיון:

11. ביום 17/5/12 הודיע הסנגור כי ינהל הוכחות גם לעניין סיבת מותו של התינוק. לאחר ששמעתי את עדותו של הפתולוג ד"ר קונסטנטין זייצג, עיינתי בחוות הדעת שהכין ובהעדר עדות מומחה מטעם ההגנה, אני קובע כי סיבת המוות היא "תשניק מכני בעקבות הידוק לולאה סביב הצוואר עם התפתחות נזק איסכמי חמור למוח...".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13069-11-10 מדינת ישראל נ' מנסן

- נוכח עדותו המהימנה ד"ר זייצג אני קובע כי במקרה טרגי זה מוות מוחי יכול היה להיגרם תוך כמה דקות: **"איבוד הכרה יכול להיות משניות ספורות עד עשרות שניות"**.
12. מהראיות שהוגשו לעיוני עולה כי מי שהייתה אחראית מקצועית על המטפלות בגן הייתה גבי מייזיס וכן עלה כי בהעדרה מילאה את מקומה גבי פולינה. שתי הגברות הנ"ל לא העידו בבית המשפט. התובעת ציינה כי עדה אחת לא אותרה וכי העדה השנייה גורשה מן הארץ.
13. עוד הוכח בפניי כי הגן בו אירע האסון היה באחריות הכניסיה וכי הכומר ג'וזף היה אחראי לניהול המינהלי של הגן.
14. לאחר שמיעת העדויות אני קובע כי התינוק המנוח הובא לגן ע"י אימו מספר דקות לפני השעה 10:00 ונמצא ללא הכרה ע"י הנאשמת סמוך לשעה 11:00.

המחלוקת:

15. נוכח הדברים שפורטו לעיל המחלוקת מתמקדת בדברים שנאמרו או לא נאמרו ע"י ההורים למטפלות בהקשר למוצץ עם השרוך שהיה למנוח.
16. בהודעתו הראשונה ביום 30/5/10 בטרם מות בנו מסר האב, מר סיימון פולי (ס/1): **"ש. מי שם את המוצץ על הצוואר ת. אישה שהייתה בגן..."**. בהמשך מסר האב: **"...מוצץ מהבית אבל הוא לא אמור לישון עם המוצץ עליו היה לו מוצץ לבן עם פרח כחול וחבל ירוק... היה לו עם קליפס אבל כבר שלוש פעמים איבדו את זה בגן אז שמנו לו את זה..."**.
17. בעדותו בפניי הרחיב האב וציין כי אמרו למטפלות לא לשים את המוצץ עם החבל סביב הצוואר: **"...אמרנו את זה וכל פעם הזכרנו להם..."**. בחקירתו הנגדית מסר העד: **"...אני קניתי את החוט הירוק וקשרתי אותו למוצץ, אני אף פעם לא שמתי לו את החוט הירוק סביב הצוואר של התינוק, וגם אשתי לא שמה אף פעם..."**. העד ציין כי אשתו לא מסרה לו כיצד השאירה את הילד בגן באותו בוקר. העד הוסיף כי הוא מכיר את מיוזיס שהינה אחראית בגן והוסיף: **"...גם למוזיס אמרתי שאסור לשים את החוט סביב הצוואר..."**.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13069-11-10 מדינת ישראל נ' מנסן

18. מעדותה של אם התינוק המנוח, הגב' סלביסון בראל עולה כי ביום האירוע היא הביאה את בנה לגן לאחר שקיבל חיסון.
העדה ציינה: **"...הילד שלי בכה ולקחתי אותו על הידיים כדי להרגיע אותו ושמתי לו מוצץ בפה...אני שמתי את המוצץ כשהחוט לא סביב צווארו..."**
בהמשך מסרה האם כי אמרה לנאשמת לא לשים את המוצץ עם החוט הירוק. העדה מסרה כי דיברה עם הנאשמת באנגלית וכי גרייס לא תרגמה את הדברים.
19. בהמשך מסרה העדה: **"...אני לא אמרתי שום דבר על המוצץ ועל החוט הקושר את המוצץ..."** העדה אישרה כי נהגה לשים את המוצץ עם חוט סביב צווארו של הילד בבית אך טענה כי הייתה במקום והשגיחה על הילד. העדה ציינה כי לא יתכן שכאשר שמה את התינוק במיטה החוט היה סביב צווארו: **"...אני הוצאתי אותו..."**. העדה מסרה כי כשאספה את בנה מהגן ראתה אותו עם חוט המוצץ סביב צווארו. העדה הוסיפה: **"אמרתי למייוס לא לשים את החוט סביב צוואר הבן שלי..."**.
20. הנאשמת מסרה בהודעתה במשטרה כי ההורים השאירו בדרך כלל את בנם עם המוצץ תלוי על צווארו היא הכחישה כי נאמר לה לא לשים את המוצץ מסביב לצוואר.
גם המטפלת גרייס ציינה (ס/3) כי האם לא ביקשה מהמטפלות להוציא את המוצץ עם החוט מצווארו של התינוק.
21. לאחר שבחנתי את הודעות האב במשטרה, עדותו בפני ועדות האם, הגעתי לידי מסקנה כי גרסאות המטפלות לעניין אי הזהרתם בהקשר לחוט המוצץ עדיפות על פני גרסת ההורים.
22. האב כלל לא הזכיר את ההזרה בהודעתו הראשונה במשטרה וגם לא ציין מה עשה כאשר פניותו למייוס לא נענו.
האם מסרה גרסה ממנה עולה כי גם בבית שמה את המוצץ עם החוט סביב הצוואר אך השגיחה על ילדה.
עצם השימוש במוצץ עם החוט מצביע על חוסר מודעות לגבי הסכנה הכרוכה בכך.
אני קובע כי האם לא דיברה ישירות עם הנאשמת אלא שוחחה בסיועה של גרייס ומסרה לנאשמת כי הילד קיבל חיסון וצריך לנוח.
23. גרסת הנאשמת הינה מהימנה בעיני. על פי גרסתה אני קובע כי האם השכיבה את ילדה במיטה וביקשה לאפשר לו לישון כיוון שחוסן באותו יום.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13069-11-10 מדינת ישראל נ' מנסן

האם לא ביקשה מהנאשמת דבר הקשור למוצץ. הנאשמת לא עברה כל הכשרה בקשר לטיפול בתינוקות וקיבלה הסברים ממוייוס ופולינה לגבי אופן מילוי תפקידה.

ההיבט המשפטי:

24. מבחינה עובדתית על התביעה להוכיח כי הנאשמת התנהגה באופן שלא היה בו כדי למנוע יצירתם או קידום פניהם של סיכונים אשר מטפלת סבירה יכלה לצפות מראש. ראה לעניין זה ע"פ 346/18 צור נ' מדינת ישראל פד"י ל"ג (3) 623.
25. בעת בחינת התנהגות המטפלת יש לבחון גם את מידת הכשרתה ואת ההנחיות שקיבלה מהממונים עליה ואת העובדות שהיו בידיעתה.
26. במקרה זה לא הוכח כי הממונה על הנאשמת הגב' מוייוס הנחתה את הנאשמת לבדוק שילדים לא ישנו עם מוצצים תלויים על צווארם עם חוט. מהתמונות שבתיק עולה כי תינוקות נוספים, לא בחדרה של הנאשמת, אף הם ישנו עם מוצץ תלוי על צווארם.
27. נוכח הקביעות העובדתיות שצוינו לעיל לא הוכח כי הנאשמת הוזהרה לעניין המוצץ ותלייתו בצווארו של התינוק.
28. הנאשמת נדרשה לבדוק את מצב התינוק. במצב רגיל הישן במיטתו. היא עשתה כן כאשר הסתכלה לעברו מספר פעמים במשך שעה אחת. כפי שקבע הרופא המשפטי, המנוח יכול היה לאבד את הכרתו תוך שניות ולכן המוצץ שלא נראה מרחוק לא עורר כל חשד בלב הנאשמת.
29. העדים האובייקטיביים שכנים שהגיעו לסייע לגננות אף הם העידו כי במבט ראשון לא ניתן היה להבחין בחוט הכרוך על צווארו של התינוק וכי הבחינו בחוט רק שהרימו את התינוק ממיטתו.
30. למרבה הצער גם האם לא הייתה מספיק מודעת לסכנה שבשימוש במוצץ התלוי בצוואר תינוק עם חוט והעידה שגם בביתה הרדימה את התינוק במצב זה.
31. אי העדתם של הגב' מוייוס והגב' פולינה הוא מחדל תמור שאינו מאפשר בחינת טענות האב, שביקש מהן, לדבריו, לא להשכיב את בנו עם המוצץ תלוי על צווארו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13069-11-10 מדינת ישראל נ' מנסן

32. נוכח כל האמור לעיל, הגעתי לידי מסקנה שלא הוכח בפניי כי הנאשמת הפרה את חובת הזהירות המושגית שלה כלפי המנוח וכי היא יכלה לצפות את הסכנה שבשכיבתו של המנוח עם המוצץ תלוי על צווארו במיטה. למען הסר ספק אני קובע כי הנאשמת לא הייתה מודעת לכך שהתינוק שוכב במיטה עם מוצץ תלוי על צווארו.

33. נוכח כל האמור לעיל, מזוכה הנאשמת מן העבירה שיוחסה לה בכתב האישום.

ניתנה היום, 7 נובמבר 2013, במעמד הצדדים

דניאל בארי, שופט בכיר